

Πέθανε η Ευανθία Ζωΐδη

Πέθανε την Κυριακή 7 Αυγούστου, η Ευανθία Ζωΐδη, σύζυγος του αγωνιστή Γιώργου Ζωΐδη. Με αφορμή το θάνατο της Ευανθίας Ζωΐδη, η Ηπειρωτική Σύσπειρωση, κάνει ένα σύντομο αφιέρωμα από την-πλούσια σε αγώνες- ζωή και δράση του Γιώργου Ζωΐδη, ο οποίος απεβίωσε πριν 23 χρόνια (στις 9 Αυγούστου 1999).

ΖΩΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. (1916–1999)

Καταγόταν από την Αρίστη Ζαγορίου. Υπήρξε άριστος μαθητής στο Σχολαρχείο και είχε δασκάλους το Χριστόφορο Κοσίβα από τα Κάτω Σουδενά και το Γρηγόρη Οικονόμου από την Αρτσιάτα. Τέλειωσε το Γυμνάσιο της Ζωσιμαίας Σχολής στα Ιωάννινα και σπούδασε Φιλο-

λογία στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Εργάστηκε ως καθηγητής στα Δολιανά. Απολύθηκε από τη θέση του για την πλούσια αντιστασιακή δράση του στην Κατοχή.

Μυήθηκε στη μαρξιστική ιδεολογία την οποία υπηρέτησε απαρρέγκλιτα. Πήρε μέρος στο αντιδικτατορικό κίνημα εναντίον του Μεταξικού καθεστώτος, ήταν από τους πρωτεργάτες της Εθνικής Αντίστασης στην Ήπειρο. Υπήρξε ιδρυτικό στέλεχος του ΕΑΜ στην περιοχή και μέλος της Επιτροπής Ηπείρου. Στη συνέχεια πάλεψε μέσα από τις γραμμές του Δημοκρατικού Στρατού και μετά την υποχώρηση πέρασε στη Ρουμανία και στη συνέχεια στην Ουγγαρία.

Ως πολιτικός πρόσφυγας, αλλά και ως ιστορικός ανέπτυξε πλούσια δράση, συμβάλλοντας ιδιαίτερα στην ελληνική μόρφωση και πατριωτική διαπαιδαγώγηση των Ελληνόπουλων της προσφυγιάς. Ήταν από τα ιδρυτικά μέλη της "Επιτροπής για τη Βοήθεια του Παιδιού", με επικεφαλής τον Πέτρο Κόκκαλη, την Έλλη Αλεξίου και άλλους, που είχε τη φροντίδα για τα Ελληνόπουλα, που κυνηγημένα από το μοναρχοφασιστικό καθεστώς βρήκαν προστασία στις φιλόξενες σοσιαλιστικές χώρες και από το 1968 πρόεδρος της Συντονιστικής Εκπαιδευτικής Επιτροπής.

Διατέλεσε πρόεδρος της Κεντρικής Επιτροπής Πολιτικών Προσφύγων και γραμματέας της Ομοσπονδίας Αντιστασιακών Ελλάδας. Παράλληλα ανέπτυξε πλούσια διεθνή δράση, συμμετέχοντας μεταξύ άλλων σε πολλά συνέδρια της Διεθνούς Ομοσπονδίας Αντιστασιακών, της Εταιρείας της Παγκόσμιας Ιστορίας και της Εταιρείας Σπουδών της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, της οποίας υπήρξε και ιδρυτικό μέλος.

Ήταν επίσης μέλος της Διεθνούς Οργάνωσης Δημοσιογράφων, της Διεθνούς Επιτροπής Άουσβιτς, της Εταιρείας της Παγκόσμιας Ιστορίας και της Εταιρείας Σπουδών Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Διετέλεσε αντιπρόσωπος της αδελφότητας του χωριού του στην Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας.

Μεγάλη ήταν η προσφορά του, με πλούσιο συγγραφικό και ιστορικό έργο. Επιμελήθηκε αναγνωστικά για τα παιδιά της πολιτικής προσφυγιάς και πολλά βιβλία, όπως: "Η Ελλάδα και οι Βόρειοι γείτονές της", "Πατροπαράδοτη φιλία", "Δοκίμιο Ιστορίας της Εθνικής Αντίστασης", "Η ιστορία της επανάστασης του 1821" και πολλά άλλα.

Ήταν μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών και μέχρι το τέλος της ζωής του ήταν μέλος του Ιστορικού Τμήματος της ΚΕ του ΚΚΕ, που διατέλεσε και επικεφαλής για ένα διάστημα, ενώ συμμετείχε σε όλες τις συλλογικές εργασίες του.

Ανέπτυξε έντονη συγγραφική δράση κυρίως στις σοσιαλιστικές χώρες, όπου έζησε από το 1949 έως το 1980. Οι περισσότερες εργασίες του εστιάζουν στους αγώνες των λαών για ελευθερία. Έγραψε πρωτότυπα ιστορικά βιβλία, μεταφράσεις και σχολικές εκδόσεις.

Ιστορικά έργα:

- Τι θέλουν οι Άγγλοι στην Ελλάδα, 1944
- Οι Αλβανοί στον Αγώνα για τη λευτεριά, 1945
- Σύντομη εξιστόρηση των αγώνων του βουλγαρικού λαού για τη λευτεριά (σε συνεργασία με άλλους), 1955
- Οι Έλληνες και οι βόρειοι γείτονες, 1957
- Ρήγας Βελεστινλής, 1957
- Πατροπαράδοτη Φιλία, 1958
- Η πάλη της Κύπρου για τη λευτεριά (σε συνεργασία με Τ. Αδάμο), 1961
- Ιστορία της Ελλάδας – Νέοι Χρόνοι, 1963
- Κωνσταντίνος Κυριακού – Αριστίας, 1964
- Το θέατρο της Φιλικής Εταιρείας, 1964
- Στ' άρματα - στ' άρματα. Χρονικό της Αντίστασης (σε συνεργασία με άλλους), 1967

- Η μοναρχία και το πραξικόπημα της 21 Απριλίου, 1967
- Μηνύματα της καινούριας Αντίστασης (σε συνεργασία με Δ. Καΐλα), 1967

- Ιστορία της Αντίστασης – Δοκίμιο (σε συνεργασία με άλλους), 1974
- Σχολικά έργα:
 - Νεοελληνικά Λογοτεχνικά Αναγνώσματα για τη 10η Τάξη, 1968
 - Ελληνικά Λογοτεχνικά Αναγνώσματα για τη Μέση Παιδεία, 1971.
 - Νεοελληνικά Λογοτεχνικά Αναγνώσματα για τη 7η Τάξη (σε συνεργασία με Μ. Ράπτη), 1972
 - Νεοελληνικά Λογοτεχνικά Αναγνώσματα για τη 8η Τάξη (σε συνεργασία με Μ. Ράπτη), 1972

Μεταφράσεις – Θεωρήσεις:

- Κ. Μ. Καλαμπόβα – Ε. Λ. Οζερέσκαγια, Η καθημερινή ζωή στην Ελλάδα, 1965
- Βιετναμέζικα Διηγήματα, 1966 Ανθολόγηση – Θεώρηση
- Τ. Αϊμάτοφ, Η λεύκα με το κόκκινο μαντίλι, 1967
- Βουλγαρικά Διηγήματα, Ανθολογία, 1968 Θεώρηση
- Ν. Οστρόφσκι, Πώς δενότανε τ' ασάλι, 1969 Θεώρηση
- Μ. Αρμέν, Η ίδρυση της Εγνάρ, 1970 Θεώρηση
- Ζ. Στάνκου, Ξυπόλητος, 1976 Μετάφραση
- Τεχεράνη – Γιάλα – Πότσδαμ, 1976 Θεώρηση
- Γ. Σεραφείμοβιτς, Σιδερένιος Χείμαρρος, 1977 Θεώρηση
- Ι. Ιόβα, Οι δεκεμβριστές του Νόμου και το Ελληνικό απελευθερωτικό κίνημα, 1978 Θεώρηση
- Ιόν Μαρίν Σαντοβεάνου, Ο ταύρος της θάλασσας, Αθήνα 1980 Μετάφραση
- Ε. Λ. Οζερέσκαγια, Αφήγηση ενός Αθηναίου νέου που πήρε μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες, 1980 Θεώρηση
- Τσέζαρ Πετρέσκου, Φραμ – Η πολιτική αρκούδα, Αθήνα 1981 Μετάφραση
- Ράντο Σιάντορ, Η Ντόρα αναφέρει, Αθήνα 1981 Θεώρηση
- Μιχαήλ Σαντοβεάνου, Το θαυμαστό δάσος, 1982 Μετάφραση
- Μπόρις Γκορμπάτοφ, Οι ακατάβλητοι, Αθήνα 1982 Μετάφραση
- Ελληνικοί αντίλαλοι στη ρουμανική λογοτεχνία, 1981 – Ανθολόγηση – Μετάφραση – Σημειώσεις
- Ιόν Λούκα Καρατζιάλε, Σατιρικά, Αθήνα 1983
- Όλγας Σπάρο, Η απελευθέρωση της Ελλάδας και η Ρωσία, Αθήνα 1985 Μετάφραση
- Μόρις Ζίγκμοντ, Να είσαι καλός ως το θάνατο, Αθήνα 1987 Μετάφραση